

veni la Ierusalimǎ, Samariteniî îmi fǎkssepeǎ ʒnǎ san-
tariǎ pe mǎntele Garizim.

Iisǎsǎ treceà printr'acheastǎ provincǎ pe josǎ,
kǎndǎ, spre meazǎ-zǎ aflǎndǎ-se stǎtǎtǎ şii de drǎ-
mǎlǎ che'lǎ fǎksse şii de kǎldǎra zilǎi, meʒǎ sǎb
ʒnǎ sikomorǎ lǐngǎ fontǎna lǎi Iakovǎ, pe kǎndǎ dis-
cipliî lǎi se dǎssepeǎ în cetate sǎ kǎmpere de mǐn-
kare. Elǎ se aflǎ akolo de kǎte-va minste, kǎndǎ
o femeie veni sǎ skoacǎ apǎ din fontǎnǎ.

Iisǎsǎ i cherǎ sǎ bea.

Samariteana se ʒitǎ la dǐnsǎlǎ kǎ mirare :

— Kǎmǎ! i zisse ea, eştǐ Ebreǎ, şii mǐ cherǐ
sǎ beǐ, mie kare sǎntǎ Samariteanǎ?

— Kǎndǎ ai kǎnoaste pe acela kare ʒǐ zi-
che : „Dǎ-mǐ sǎ beaǎ,” ʒpmǎ Iisǎsǎ, poate kǎ i ai
chere de beǎtǎ, şii elǎ ʒǐ apǎ da o apǎ viǐe.

Samariteana se ʒitǎ la Iisǎsǎ kǎ lǎare a mǐnte,
cheea che nǎ fǎksse mai 'nainte, şii vǎzǐndǎ acelaǎ
aerǎ mǎreǎ şii dǎlce întǐpǎritǎ pe faǎa sa :

— Doamne, i zisse, n'ai niǎi ʒnǎ vasǎ kǎ ka-
re sǎ skoacǎ apǎ, şii pǎdǎlǎ e aflǎndǎ; de ʒnde veǐ
lǎa dar ahea apǎ viǐe de kare mǐ vorbeştǐ?... Nǎ
kǎmva eştǐ mai mare dekǎtǎ pǎrintele nostrǎ Iakovǎ,
kare ne a lǎssatǎ achestǎ pǎdǎ, din kare a beǎtǎ, elǎ,
koniî seǐ şii tǎrmǎle sǎlle?

— Ori chine va bea dintp'acheastǎ apǎ, pes-
pǎnse Iisǎsǎ, va mai aveǎ sete şii altǎ datǎ; pe kǎndǎ
apa pe kare o vǎrsǎ, eǎ, satǎrǎ şii tǎrmǎlǎ şii sǎf-
fǎetǎlǎ de o datǎ pentrǎ kǎ e skoasǎ din pǎdǎlǎ chelǎ
fǎrǎ de încetare.